KIRKENYT
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE
AUGUST 1999

Templet i København, Danmark

Indvielse til Ombygning af Priorvej, lørdag d. 24. april 1999 kl. 14.00

Bekendtgørelsen

Den 17. marts 1999 bekendtgjorde Det Første Præsidentskab, at der skulle bygges et tempel i København. Tempeldistriktet omfatter fire stave, København, Danmark; Aarhus, Danmark; Göteborg, Sverige samt Malmö, Sverige.

Medlemmerne reagerede med overraskelse, stor taknemmelighed og glæde. Det var som at få en gave, man ikke rigtig følte, man havde fortjent, men begejstringen var stor. Glæden blev ikke mindre, da det blev bekendtgjort, at den ældste fungerende kirkebygning i Danmark – Priorvej på Frederiksberg – skulle ombygges til et tempel.

Historisk bygning

Kirkebygningen ligger centralt i København og indeholder masser af historie. Den blev opført i 1930-31 og indviet den 14. juni 1931 af ældste John A. Widtsoe fra De Tolvs Råd. Det var præcis 81 år efter at apostlen Erastus Snow kom til København med det sande evangelium! Det var også hertil, at alle missionærer i Tyskland og Tjekkoslovakiet under ledelse af den daværende apostel, Joseph Fielding Smith, blev evakueret kort før anden verdenskrig brød ud i 1939. Nu, 68 år efter denne indvielse skal bygningen ombygges til et endnu helligere formål.

Indvielses mødet

Den 24. marts indviede ældste Spencer J. Condie, område præsident for Europa Nord, bygningen, så ombygningen kunne påbegyndes. Næsten 800 medlemmer fra alle fire stave deltog, og kirkebygningen var tæt pakket med medlemmer, både i kirkesalen, hvor der sad lige under 400, i aktivitetssalen og i villaen, som ligger ved siden af kirkebygningen.

De to danske stavspræsidenter, præsident Johan S. Koch fra Københavns Stav, og præsident Erik Ryttersgaard fra Aarhus Stav talte ved indvielsen. De gav begge udtryk for deres store taknemmelighed over, at man nu kunne opføre et tempel i Danmark, at de smukke og frelsende ordinanser, som udføres i templet, nu er let tilgængelige for medlemmerne. I templet taler Herren direkte til os uden tolkning og oversættelse. Det er så overladt til os gennem ånden at forstå det.

Ældste Condie gav udtryk for, at mange havde virket for, at dette tempel kunne blive til virkelighed, især de mange tusinde fra Danmark og resten af Skandinavien, som modtog evangeliet og emigrerede til USA i sidste århundrede. Der var en stærk følelse af, at de i dag virker på den anden side for at gøre evangeliet og templets velsignelser tilgængelige for

FOTO: LISBETH JENSEN

Mange medlemmer forsamledes tidligt for at være med til indvielsen til ombygningen.

FOTO: BØRGE STOCKHOLM

Det nye tempel i København. Bygningen blev bygget i 1930-31 af Kirken.

deres nulevende slægtninge i deres fædreland.

Ældste Condie anerkendte tilstedeværelsen af br. Knud Hentzen, 75, der som lille dreng overværede indvielsen af Priorvej i 1931.

Indvielsesbønnen

Vor retfærdige og elskede Fader i himlen. Vi, dine børn, er samlet i dag i denne smukke kirkebygning, som blev indviet for næsten 68 år siden af ældste John A. Widtsoe. I næsten 70 år har de trofaste hellige i denne bygning deltaget i evangeliets hellige, indledende ordinanser. Spædbørn har fået et navn og en velsignelse, og børn og omvendte er blevet døbt og bekræftet som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Trofaste medlemmer har fornyet deres dåbspagter hver uge, når de har deltaget i den hellige nadver. Mænd er blevet ordineret til præstedømmet, og kvinder er blevet indsat til at tjene i talløse kaldelser i dit rige. Der er blevet undervist i evangeliets lærdomme fra denne talerstol, og vidnesbyrd er blevet styrket i alle denne bygnings klasseværelser. Vi er taknemmelige for de velsignelser, som denne bygning har været i vores tilværelse, når apostle og profeter har båret deres særlige vidnesbyrd om dig i disse hellige omgivelser.

Og nu, vor hellige Fader, hvor vi er samlet i din Søns navn, forenes vore hjerter i taknemmelighed over, at denne bygning nu vil gennemgå en omfattende ombygning til endnu helligere formål: At blive et helligt tempel, et Herrens hus hvori hellige, evige ordinanser vil blive udført, deriblandt besegling af familier for evigt og evigt.

Med bemyndigelse fra Det Første Præsidentskab og med det hellige Melkisedekske Præstedømmes myndighed genindvier vi denne grund, hvorpå denne bygning står, så opførelsen af et helligt tempel nu kan begynde.

Vi er taknemmelige for den nylige indvielse af det smukke Danmark af præsident Thomas S. Monson, og vi er taknemmelige for, at vores elskede profet, præsident Gordon B. Hinckley har lyttet til din røst ved at erklære, at hellige templer skal bygges blandt jordens nationer, deriblandt Danmark.

Vi beder om, at din Ånd vil hvile over arkitekterne, entreprenørerne og bygningshåndværkerne, som skal arbejde på opførelsen af et nyt tempel, så de kan bruge deres bedste håndværksmæssige dygtighed til dit navns ære.

Vi beder om, at denne bygning under ombygningen af dens indre vil blive beskyttet fra elementerne og fra enhver form for vandalisme og skade. Beskyt arbejderne mod skade af enhver form.

Må vi, når vi genindvier denne grund, også genindvie vores liv til dig. Hjælp os med at forberede os til at komme værdigt i dit tempel, når det er færdigt. Elskede Fader, eftersom så mange templer bliver bygget i andre lande, hvor de hellige kun har lidt af denne verdens gods, vil du da inspirere os til at være gavmilde i vore

FOTO: BØRGE STOCKHOLM

Forreste række fra venstre: Præsident og søster Johan Koch, Københavns Stav; ældste Spencer J. Condie, områdepræsident i Europa Nord; præsident og søster Leif Mattsson, Göteborgs Stav. Bagerste række fra venstre: Præsident og søster Erik Ryttersgaard, Aarhus Stav; præsident og søster Byron A. Rasmussen, missionspræsident i Danmark; præsident og søster Urban Girhammer, Malmö Stav.

FOTO: BØRGE STOCKHOLM

Under ledelse af Torben Valgren sang koret »Kristi indtog i Jerusalem«

bidrag til Kirkens tempelfond. Hjælp os med at vise vores taknemmelighed til dig ved det liv, vi lever. Må vi trofast afholde vore ugentlige familieaftener, og bede dagligt og studere skrifterne som familie, så vores liv, ligesom denne bygning, vil blive et lys på en høj for dem, som vandrer i mørke, og må Elias‹ ånd dvæle i vore familier.

Hjælp os med at blive et folk, der holder sine pagter, og velsign os med et ønske og med mod til at dele dette herlige evangelium med vore venner, naboer, slægtninge og kolleger, så de også kan gøre fordring på det gengivne evangeliums velsignelser i deres tilværelse. Hjælp os med at hjælpe fuldtidsmissionærerne, som vi er blevet udfordret til at gøre det af en levende profet.

Vi udtrykker vores kærlighed og taknemmelighed til dig og din Søn for hans sonoffer og for alle de andre talløse velsignelser i vores tilværelse. I Jesu Kristi navn. Amen.

Svar på en bøn

I juni 1998 blev Danmark genindviet til forkyndelse af evangeliet af præsident Thomas S. Monson, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, og i denne bøn, blev der også nævnt, at et tempel måske kunne bygges i Danmark. Dette forårs begivenheder føltes afgjort som en opfyldelse og et svar på denne bøn.

Lisbeth Jensen med tilføjelser af red.

Åbenbaring om mindre templer modtaget efter besøg i kolonierne

Det »smukke begreb« om mindre templer kom som en åbenbaring fra Herren, sagde præsident Gordon B. Hinckley. »Det er et meget fleksibelt begreb.

Jeg er selvfølgelig glad for at se dette smukke tempel. Det er et smukt tempel, et storslået tempel. Det ligger på dette smukke sted, som er gjort ledig for os ved herboende gode familiers gavmildhed, og det er en hæderskrone for dette samfund ... Det vil være en stor velsignelse for folket i disse samfund, og det vil stå som et monument over troen hos disse sidste dages hellige i årene, der kommer,« sagde præsident Gordon B. Hinckley om det nyligt indviede tempel i Colonia Juaréz i Chihuahua.

Ældste Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, bemærkede også, at »det var her i Mexico, at præsident Hinckley modtog inspiration om de små templer, og nu er dette opført.«

Ældste Eran A. Call fra De Halvfjerds, områdepræsident for Mexico Nord, påpegede også: »Det er bare herligt, at præsident Hinckley var her til hundredårsdagen for Juaréz Stake Academy. På det tidspunkt fik han synet, og som han sagde ›åbenbaringen‹ om at bygge små templer her i taknemmelighed og påskønnelse for trofastheden hos dem, der har været her før, og dem, som stadig er her.«

Præsident Hinckley præsenterede begrebet om de mindre templer for kirkens medlemmer ved oktoberkonferencen i 1997, og bekendtgjorde de første tre af denne type templer, der skulle bygges i Monticello i Utah; i SDH-kolonierne i det nordlige Mexico samt i Anchorage i Alaska. Templet i kolonierne var det sidste af de tre, der er blevet færdiggjort. Mere end 40 mindre templer er siden blevet bekendtgjort.

Præsident Hinckley var æresgæst ved dimisionsceremonien på Juaréz Academy den 5.–6. juni 1997. Dette var kulminationen af en uges fejring i anledning af skolens 100 års jubilæum. Hans besøg var det første, foretaget af en præsident for Kirken til kolonierne, der ligger omkring 320 kilometer sydvest for El Paso i Texas.

Men det var, da han var på vej tilbage til El Paso i Texas sammen med daværende stavspræsident Meridith I. Romney, at ideen til sådan et tempel kom til ham. »Mens vi kørte til El Paso tænkte jeg over, hvad vi kunne gøre for at hjælpe disse folk i kirkekolonierne i Mexico,« sagde præsident Hinckley i et interview mellem indvielsessessioner til templet i Monticello i Utah.

Han husker, at mens han og præsident Meredith roligt kørte afsted, »tænkte jeg over disse ting, og hvad der kunne gøres. Begrebet om disse mindre templer kom til mig. Jeg konkluderede, at vi ikke behøvede vaskeriet. Vi havde ikke behov for at leje tempeltøj. Vi havde ikke brug for et sted at sidde at spise. Disse var blevet føjet til for folks bekvemmelighed, men er ikke nødvendige [for tempelordinancerne].« Oppe i flyet nedskrev præsident Hinckley sine ideer på papir. »Jeg tog et stykke papir,« sagde han, » og lavede et omrids af [grund]planen, og gav det [derpå] til arkitekterne for videre udvikling.«

Artikel bragt med tilladelse fra Chuch News, 13. marts 1999

Indvielsesbøn for den nye kirkebygning i København

14. juni 1931 Af ældste John A. Widtsoe, af De Tolvs Råd

O, Gud, vor himmelske og evige Fader, vi har forsamlet os i dag, i din Søns, Jesu Kristi navn, for at lytte til dine sandheder, og vise vor ærefrygt for dig.

Vi takker dig for denne anledning og for din hellige Ånd, som indtil nu har været til stede iblandt os. Velsign os fremdeles med din krafts nærværelse, og hjælp os, at det vi her udfører, må være fuldt ud i overensstemmelse med din hellige vilje.

Vi fremlægger for dig dette hus, hvori vi nu er forsamlet. Vi indvier og helliger det til at være et helligt hus – dit hus – særskilt beskikket til at være et sted, hvor din sandhed, din Søns Jesu Kristi evige evangelium, skal forkyndes, både ved forskrift og eksempel, og hvor de indledende ordinanser, som henhører til din kirke, kan udføres.

Fader, modtag af denne vor ofring. Velsign og helliggør dette hus og tilhørende bygning. Må ondskab og usandhed aldrig finde indgang her. Må fredens Ånd fylde alle, som er forsamlet her, som embedsmænd, medlemmer og besøgende venner af din kirke. Beskyt dette hus fra alt ondt, og fra al skade. Berolige elementerne, så de ingen magt kan få over det. Beskyt det mod ondsindede personer. Må Herrens frygt være dets værn og beskyttelse. Må det vedblive at være i uafbrudt tjeneste, indtil dets mission er fuldført.

Frem for alt beder vi at din hellige Ånd altid må bo i dette hus, og at den må være den ledende magt i alt, som foregår her. Må sandheden alene blive forkyndt her, både ved liv og lære. Og Fader, rør ved deres hjerter som tilbeder her, så at din sandhed må finde bolig i deres hjerter, og være virksom i deres daglige liv. Må de som er trætte, og som bærer tunge byrder, finde glæde og fornyet liv, gennem den Ånd som er til stede i dette hus.

Ved denne anledning, som altid, er vi mere taknemmelige end vi er i stand til at udtrykke, for evangeliet der er beredt for menneskets glæde – dets frelse og fremgang – før jordens grundvold blev lagt. Vi ihukommer det offer som blev bragt af din Søn, Jesus Kristus, hvis navn vi har påtaget os. Fader, fremskynd den dag da nationerne må få ønske om og samle mod til at annamme din søns evangelium i dets fylde, og derved finde midler til at løse deres vanskeligheder, og skaffe tilveje lykke for menneskenes børn.

Vi erindrer med taknemmelige hjerter alle dem som gennem århundrederne har arbejdet for din hellige sag, af hvem mange har nedlagt deres liv for at forsvare de principper som du har åbenbaret for menneskehedens frelse. Må deres eksempel og offer bære frugt for din høst i disse sidste dage.

Særlig er vi taknemmelige for din tjener Joseph Smith, denne sidste husholdnings profet, for hans kærlighed til sandheden, for hans ydmyghed, hengivenhed og sjælsstyrke, for hans mod til at besegle sit vidnesbyrd med sit blod – som alt gjorde det muligt for dig at benytte ham til at genoprette din kirke i disse sidste dage. Vore hjerter banker af fryd, når vi erindrer at du åbenbarede dig, sammen med din elskelige Søn, for Joseph Smith, og at du benyttede ham som redskab for Kristi kirkes genoprettelse i dens fylde og renhed, med alle de gaver og al den myndighed den besad i fordums dage. Hjælp os, o Fader, at annamme og praktisere evangeliets principper, hvad det end skal koste os, og at ære præstedømmet som er blevet overgivet til din kirkes medlemmer.

Vi erindrer med samme taknemmelighed Joseph Smiths efterfølgere i profetembedet. Vi ved, at de har været ledet af dig. Lad ikke himlene blive lukkede for dit folk. Vi ønsker at følge dine åbenbaringer, således som de bliver givet fra tid til tid. Og vi fryder os, o Fader, at du atter taler fra himmelen, for menneskenes børns velfærd. Vi erindrer og holder i ære de tusinder af mænd og kvinder som, i løbet af det århundrede der er forløbet siden din kirke blev genoprettet, modigt har forsaget den nedarvede troes vildfarelser, og tappert har annammet det glade sidste dages budskab, og hjemme og ude har forkyndt det. For denne store Israels hær takker vi dig.

Med dyb bevægelse erindrer vi din tjener Erastus Snow, som med sine ledsagere, kom til København for 81 år siden i dag, for at bringe evangeliets budskab til folket i Danmark og de skandinaviske lande. Vi takker dig for den vidunderlige forudseenhed som satte Erastus Snow og de der arbejdede sammen med ham, i stand til at sprede evangeliets sandheder i disse lande. Vi er i sandhed taknemmelige for de mange tusinde mænd og kvinder, som i disse skandinaviske lande har annammet Jesu Kristi evangelium, og er blevet forsvarer af dets sandheder. Velsign beder vi dig, de som arbejde for din sag i dag. Særlig erindrer vi din tjener og profet, Heber J. Grant. Fyld ham med din inspiration. Styrk ham med de ting han behøver; forlæng hans liv. Må nationerne lytte til hans ord og have fremgang derved. Velsign ligeledes de som er kaldet til at arbej-

Tegning af Priorvej

de i tjenesten, Kirkens Første Præsidentskab, De Tolv Apostles Råd, den præsiderende patriark, Det Første Råd af De Halvfjerds, Det Præsiderende Biskopråd, stavspræsidenterne og alle som arbejder med dem. Biskopperne i wardene og deres medarbejdere, missionspræsidenterne og den store skare af missionærer og præsidenterne over missionernes distrikter og grene. Beskyt, bevar, styrk og inspirer disse dine tjener og dit folk overalt. Udøs af jordens rigdomme og himmelens glæder over dit folk. Hjælp dem at være værdige til deres høje opgaver som medlemmer og embedsmænd i Kristi kirke. Må de altid være villige til at adlyde dine befalinger.

Vi vil ikke glemme dine børn, vore brødre og søstre, over hele verden, fra alle lande og af enhver tro – særlig de som søger efter sandheden, som hungrer og tørster efter retfærdighed. Velsign alle dine børn. Ihukom i din nåde alle som søger at gøre det gode. Vend menneskets hjerter mod fred, bort fra strid og krig, imod retfærdighed og broderlig kærlighed, og bort fra ondskab. Åbne menneskehedens hjerter mod evangeliets sandheder. Fremskynd den dag, da hvert et knæ skal bøje sig, og hver tunge skal bekende at Jesus er Kristus.

Fader, vi takker dig for folket i dette land, Danmark, og for deres ædle, intelligente lærdomme til verden i flid, energi, tolerance og oprigtighed. Velsign landet. Gør det mere frugtbart end nogensinde. Må det fyldes af visdom. Velsign det med sundhed og lykke, med forståelse og visdom, alle de som tager del i dette lands regering, særlig Danmarks konge og hans familie, hans rådgivere og de som sidder i landets højeste styrende råd. Må de alle benytte din lov til at opretholde fred og velfærd i landet.

Vi beder dig i dyb ydmyghed at dit sidste dages værk må blive bedre forstået, i dette land og over hele verden. Vi har udholdt uretfærdig forfølgelse for dit navns skyld, og vi er villige til at fortsætte at gøre så, men for din sags skyld, rør ved menneskenes hjerter, så at de må undersøge dit sidste dages værk, og blive overbeviste om, at det kun søger at gøre godt mod menneskeheden. Åbne adgang for os, så at ordet uhindret kan blive forkyndt, så kraftigt som aldrig før, til menneskenes børn. Vore hjerter er fyldt med pris og taksigelse for dine mange velsignelser imod os. Velsign dem som har muliggjort opførelsen af dette hus. Velsign præsidenten af Den Danske Mission, hans familie, hans medarbejdere i tjenesten og de hellige i dette land. Må de i forening med rene og ædle liv, for deres naboer bevise deres ret til betegnelsen hellige – og derved bringe mange ind til at fylde denne smukke kirkebygning.

Vi ved at mægtige begivenheder venter os, at opfyldelsen af dine hensigter med hensyn til denne jord og dens børn er ved at finde sted. Styrk os til at gøre vor pligt, gør os rede til at adlyde dit kald, lykkelige ved at yde tjeneste i dit værk.

Fader, føj til denne bøn det, som du ser vi trænger til. Send os bort herfra med vore synder tilgivne, og fyldte med fornyet tro og kraft til dagens arbejde.

Dan os og bered os for en plads i din nærhed, når vor færd på denne jord er til ende.

Fader, vi indvier dette hus til dit navns ære og herlighed. Vi beder dig at du vil modtage det, velsigne og hellige det, for din sags bedste, og til tjeneste for menneskeheden.

Alle disse ting beder vi om i din Søns, Jesu Kristi navn. Amen.

Københavns stavskonference

Dagen efter indvielsen af Priorvej afholdtes hovedmødet til Københavns stavskonference.

Tanker omkring det nye tempel

Stavspræsident Koch fortalte om de tanker og forberedelser, der er gået forud for bekendtgørelsen af, at Priorvej skal være et tempel.

De første problemer var også allerede opstået, i og med arkitekterne var gået i strejke, og det ville forsinke byggeriet. Stavspræsidenten bad os udøve tro på, at konflikten hurtigt kunne blive løst, således at arbejdet kan komme videre.

Om et år har vi et tempel, lad os bruge tiden på at genindvie os selv. Lad os omvende os, bruge dette vidunderlige princip, for vi kan alle finde noget, vi kan gøre bedre.

Præsident Koch opfordrede også alle over 8 år til arbejde på at være værdig til en tempelanbefaling, så vi kan være med til indvielsen af templet.

I vores forberedelser skal vi også tænke på, at gøre de navne vi har indsendt til Stockholm færdige, og desuden finde nye navne og gøre dem parate til at blive sendt til templet i København.

Det endelige tegnearbejde for templet er ikke færdigt, så det vides endnu ikke, hvordan det kommer til at se ud. Men vi kan glæde os over, at fordi det er en ombygning af en eksisterende bygning bliver det et unikt tempel.

Stavspræsidenten sluttede af med at takke alle for den indsat de gør.

Hvad hjælper nye medlemmer

Søster Myrna Rasmussen udtrykte glæde ved at være til stede. Verden ville være bedre, hvis vi er lydige over for Herren. Mange ved ikke, hvordan det er at følge Kristus. Som medlemmer skal vi hjælpe dem til at kende Kristus.

Missionspræsident Byron Rasmussen brugte et nyt medlem fra Frederiksberg ward, Kenneth Stelsøre som eksempel på hvad et nyt medlem har brug for. For det første venner i kirken og for det andet et ansvar i kirken, som passer til det nye medlems omstændigheder.

Det værste og det bedste

Områdepræsidenten for Europa Nord, ældste Spencer J. Condie var sidste taler til stavskonferencen.

Han begyndte med at citere en tidligere generalautoritet, som har sagt: ›Hver gang vi bygger et tempel formindskes satans magt, hver gang vi bygger et tempel forøges retfærdigheden.

Det er de bedste af tider og de værste af tider. Aldrig har det været så slemt i verden, og ældste Condie fortsatte med at opremse ulykker i verden. Hvorfor begår vi så ikke alle selvmord? Fordi det også er den bedste tid. Aldrig før har der været så mange medlemmer, værdige præstedømmebærer, og templer.

FOTO BØRGE STOCKHOLM

Bror Aage Brock oversatte for Ældste Spencer J. Condie.

I vores hjem skal børnene lærer at blive stærke i troen.

Vi er også ansvarlige for vores slægts historie.

Kristus tilbyder os det levende vand, det kan helbrede alle ting, også et »dødt ægteskab« eller »ar fra ungdommen«. Vi skal tilgive. Ældste Condie fortalte flere forskellige historie om mennesker, der havde været ude for noget, de ikke mente kunne tilgives. I alle tilfælde fortrød de senere den tid, de havde spildt på ikke at tilgive tidligere end de gjorde. Vi blev opfordret til at få skrevet de breve og sagt de ting, der kan fjerne de uoverensstemmelser, vi måtte have med andre, det være sig familie, venner eller nabo.

Ældste Condie sluttede af med at opfordre os til at give gavmildt til tempelfonden. Holde familiehjemmeaftener og familiebønner uden at blive fortvivlet.

Han fortalte, hvad vores profet og andre generalautoriteter formår i deres høje alder, kan vi så ikke formå at være bedre besøgslærerinder og hjemmelærere.

Han takkede himmelske Fader for alt, hvad vi har fået, og udtrykte sin kærlighed for os alle.

RED

FOTO BØRGE STOCKHOLM

Kirkebygningen på Maglegårds Allé var fyldt op af medlemmerne forsamlet til stavskonference.

Seminar i Tåstrup 1998–1999

Mit seminarhold i Tåstrup.

Vi er et hold på seks elever og en lærer, Kirsten Koch. Vi har et godt sammenhold, og det er på den måde vi støtter hinanden. Vi har den bedste seminarlærer i hele verden. Efter jeg har haft om Lære & Pagter, har jeg fået et vidnesbyrd om profeten Joseph Smith.

Vores lærer gav os engang et lille kort, hvor der stod: »De ting der betyder mest, bør aldrig vige pladsen for det, der betyder mindst«. Det er fra Neal A. Maxwell. Dette lille citat har gjort et stort indtryk på mig, da jeg altid brugte den tid til seminar, der var tilbage efter at jeg havde lavet lektier. Men efter jeg er begyndt at lave seminar før alt andet, har jeg fået et par velsignelser. Så til jer, der tænker på at begynde eller at tage næste år med, så gør det, det hjælper og gi‹r dig svar på spørgsmål, du har eller vil få.

Så husk at melde dig til seminar.

Mads Jensen

• •

Seminar er en vigtig ting for os unge, da det hjælper os i vores hverdag. Personlig har seminar været en af de ting, som har vist mig min vej igennem de store fristelser, som der kommer, når man er ung i kirken. Det eneste gode råd, som jeg kan give jer nye elever, er, at I skal prøve det, og tro mig, jeres vej bliver nemmere.

Louisa Schultz

• •

Et inspireret program

Jeg takker min himmelske fader for min kaldelse som seminarlærer i Tåstrup ward. Det er seks utrolig stærke unge elever, jeg hver onsdag modtager i klassen. De har så mange oplevelser og input fra verden, og alligevel møder de trofast og velforberedt op onsdag efter onsdag, videbegærlig og engagerede – større glæde kan man ikke opnå som lære.

Jeg ved, det er en svær tid at være ung i, vi kan aldrig forberede os nok på alle de ting, prøvelser og fristelser, vi vil modtage i vores liv, derfor glæder det mig dobbelt, at de unge er trofaste og spørgelystne.

Seminar er et program af inspireret Gud, som styrker, opbygger og underviser os. Vidnesbyrd spirer og gror i takt med den opmærksomhed, man giver studiet af skrifterne. Også selvom materialet er gammelt, og på mange måder trænger til opdatering (eks. af hvem der er det Det Første Præsidentskab).

I år, hvor vi studerer kirkens historie, ville det være dejligt at have haft materiale om de 20.000, der udvandrede fra Danmark til Salt Lake City. Men Ånd taler til Ånd, og vidnesbyrdets betydning er lige så kraftig idag som fordum.

Kirsten Koch

• •

Både svært og ›fedt‹

I seminar i år har vi Lære & Pagter og kirkens historie. Det er mit første år, og i starten var det selvfølgelig svært. Min første uges seminar tog mig seks timer at lave, men man skal bare hænge i, for det er virkelig godt.

Jeg har virkelig lært en masse omkring kirken og dens historie, og jeg har også været ude i nogle store diskussioner med bl.a. Kirsten og min far.

Seminar betyder utrolig meget for mig, og jeg ville ikke undvære det for noget.

Kristine Andersen

• •

Det er fedt at gå til seminar, for man får et godt sammenhold, og hvis man kommer bagud, får man et skub for at komme med igen. Det er det bedste, man kan gå til.

Anne Mette Jensen

Seminar holdet i Taastrup. Fra venstre Mads Jensen, David Dahlsgaard, Emily Jakobsen, Kristine Andersen, Anne Mette Jensen og Louisa Schultz

Hvad betyder seminar

I starten forstod jeg ikke rigtigt, hvad seminar gik ud på, men man finder hurtigt ud af, hvad det hele drejer sig om.

Jeg synes selv, at hvis man tager en god tid ud til seminar, så får man nogle gode vidnesbyrd. Man får også en god åndelig opbyggelse. Mit tip til jer er: »Hold jer til seminaret, det giver glæde.«

David Dahlsgaard

• •

Jeg synes, at seminar er noget af det bedste ved at være ung i kirken. Jeg har haft et rigtigt godt »seminarår«. Jeg har nydt at læse og studere i L&P og lærer en masse om Joseph Smith og kirkens historie.

Seminar har været en rigtig god åndelig oplevelse for mig, og det har styrket mit vidnesbyrd utrolig meget.

Når seminar er lavet, går lektierne som smurt i olie. Jeg er blevet velsignet meget, når jeg har lavet mit seminar og læst i skriften. Det har været dejligt, at se Kirsten Kochs smil, når jeg har afleveret hver gang. Jeg glæder mig til seminar næste år.

Emily Jakobsen

Hvis du har muligheden, så husk at melde dig til seminar 1999/2000.

Der flyttes ud fra Priorvej

Lørdag d. 17. april skulle tingene på Priorvej flyttes til Maglegårds Allé.

Mange medlemmer var forsamlet for at hjælpe med flytningen. Her ses dem på Priorvej forsamlet til de indledende instrukser.

Det tager ikke lang tid at flytte, når der er så mange til at hjælpe.

Så er en del da kommet ud af bygningen.

Er der styr på det ?

Når de tunge ting skulle ned af trappen måtte flere hjælpe til.

Her nydes velfortjent lidt mad.

Mandagen efter indvielsen kom de professionelle flyttefolk og tog det sidste.

Alting skulle også læsses på bilerne.

Tingene blev modtaget af andre på Maglegårdsalle.

ALLE BILLEDER ER TAGET AF LISBETH JENSEN.

Nogle medlemmer hjalp hele vejen til det sidste. Her ses Jens Jensen, Knud Hentzen, Jørgen og Birgit Jepsen mandag d. 26. april i en tom bygning.

Fastelavnsfest i Odense 2. Ward

FOTO: JØRDI CHRISTIANSEN

Primarybørn til fastelavnsfest i Odense 2. Ward.

Lørdag d. 13. februar var der fastelavnsfest for 2. Ward i Odense allerede om formiddagen.

Og sikke flot der var pyntet op i kirken – ind af døren kom svævende de mærkeligste og også flotteste væsner – vi kunne slet ikke kende alle primarybørnene.

En var den dejligste nar, så kom en vaskeægte gangster med håret smurt ind i smør (tror jeg), så kom Kate fra Titanic med perler i håret, derefter den yndigste havfrue, som jeg senere så dansende vildt med en lille heks. Men der var mange, mange andre, små Pandabjørne, der svedte godt i pelsen, og hvad var det: en mumie havde fået liv igen. Det var meget svært at vælge det flotteste kostume.

Der blev leget, og slået katten af tønden og danset.

Men det allerflotteste var nok den lille minimusical, som blev opført af primarybørnene. Den hed »Regnbuedalen« og handlede om den forsvundne prins, der dog heldigvis blev fundet igen, så vi alle kunne ånde lettet op.

Og så skulle vi skynde os at blive færdige for bagefter kom alle børnene fra 1. Ward.

Det var en dejlig og festlig formiddag.

Edith Jørgensen

FOTO: JØRDI CHRISTIANSEN

Prinser og prinsesser fra Regnbuedalen.

Yderligere ideer til fællestid, august 1999

Følgende er yderligere ideer til fællestiden, som lederne i Primary kan bruge sammen med Fællestid, som er trykt i august 1999 i Liahona. Se »Jeg kan holde mine pagter« på side 12 og 13 i Lille Liahona i denne udgave for den lektion, vejledning og aktivitet, der passer med disse ideer.

1. Bed en barn om at komme op foran og holde et stykke sportstøj op (en kasket, sko eller løbebukser). Spørg: »Hvad lover du, når du bliver del af et hold?« (Du vil komme til træning og kampe, du vil gøre dit bedste og du vil være en god kammerat). Bed et ældre barn om at komme op foran. Rollespil sammen med ham eller hende, at du beder hende eller ham om at babysitte. Spørg derpå: »Hvad kan jeg forvente, at han eller hun gør, når han eller hun indvilliger i at babysitte for mig?« (At komme til tiden, at passe på børnene, at følge reglerne vedrørende telefonopringninger samt hvad, der må spises og så videre). »Hvad lover jeg ham eller hende?« (At få ham eller hende hjem til tiden, at sørge for et sikkert sted at arbejde, at betale ham eller hende). Rollespil at aftale at slå græsset eller gå med aviser sammen med et andet barn. Drøft de løfter, der skal indgås og overholdes. Bed børnene om at vise dig, hvad de siger eller gør for at vise, at de har indgået et løfte. (Et håndtryk, sig »jeg lover«, underskriv en check, løft højre hånd for at støtte nogen i en kaldelse og så videre). Forklar, at du vil tale om en af de vigtigste løfter eller pagter, som vi kan indgå – dåbspagten. Spørg og skriv »Hvad lover vi Herren?« på tavlen. Giv en af de følgende ordstrimler, klippet op i ord, til tre forskellige børn: 1. PÅTAGE OS DIN SØNS NAVN; 2. ALTID ERINDRE HAM; 3. HOLDE HANS BUD, SOM HAN HAR GIVET OS. Bed dem om at sætte ordene i rigtig rækkefølge på tavlen. Spørg og skriv derpå: »Hvad lover Herren os?« Bed et barn om at lægge ordstrimlen SÅ HANS ÅND ALTID MÅ VÆRE HOS OS (klippet op i ord) i rigtig rækkefølge og sætte den op på tavlen. Spørg børnene, om løfterne, der er skrevet på tavlen, virker bekendte. Disse ord virker bekendte, fordi de er del af nadverbønnen. Hver uge, når vi tager nadveren, fornyer vi vores dåbspagt. Der er tre andre ting, som Herren lover os, når vi bliver døbt (sæt ordstrimlerne op): MEDLEMSKAB I HANS KIRKE, TILGIVELSE FOR VORES SYNDER og FRELSE I HANS RIGE. Slut af med

at vise billeder af dåb og nadveren fra et primaryhæfte eller Evangelisk kunst. Bær vidnesbyrd om vigtigheden af dåbspagten. For mindre børn: Se Primary 2, lektion 12. Fokuser på forberedelse til dåb ved at gøre som Jesus og lære at bede, at være kærlig og tilgivende, vælge det rette og så videre. Forklar, at vi skal tænke på Jesus under nadveren.

2. Sæt bogstaverne, der danner ordet dåb på den modsatte side af billederne, der er omtalt nedenfor (billederne til primaryhæfterne [numre med bindestreg] eller Evangelisk kunst [trecifrede numre]), et bogstav på hvert billede. Bland billederne og sæt dem op imod tavlen. Bed børnene om at vælge et billede, som de ved noget om eller ønsker at vide noget om. Lad dem fortælle noget om dåben af de mennesker på billedet, hvis de kan. Nævn andre vigtige detaljer. Bed dem derpå om at sætte bogstaverne det rigtige sted, så der står dåb på tavlen. Billeder og historier: 5–56/ Adam bliver døbt (Moses 6:50–52, 64–66); 2–19/ Jesus bliver døbt (Mattæus 3:13–17); 7–39/ Peter og de andre apostle døber 3.000 pinsedag (ApG 2:1, 14, 22–23, 32, 36–41); 3–48/ Alma døber ved Mormons vande (Mosiah 18:5–16); 316/ Jesus underviser på den vestlige halvkugle (3 Nephi 11:19–26); 6–52/ Joseph Smith og Oliver Cowdery beder for at lære om dåb (JS-H 1:68–72); 509/ Wilford Woodruff underviser i England, og betjenten, der skal arrestere ham, bliver døbt (Primary 5, lektion 29, s. 161–162). Når du taler om disse historier, fremhæv da betydningen af at blive døbt, ligesom Frelseren blev, ved nedsænkning og med den rette myndighed. Vi følger ham, når vi bliver døbt. Syng begge vers af »Da Jesus Kristus blev døbt« (Børnestjernen, september 1997, s. 5).

3. Fortæl historien om Alma, der underviser folket ved Mormons vande (se Mosiah 18:5–11). Drøft, hvad det vil sige at »kaldes hans folk«, »bære hinandens byrder«, »sørge med dem, som sørger« og »trøste dem, der har trøst behov« (vers 8–9). Medbring en rygsæk og nogle sten, hvor der er vedhæftet nogle situationer med problemer (se nedenfor). Sæt stenene op på række på bordet. Læg en sten i rygsækken, mens du nævner nogle problemer eller grunde til at sørge (ny i byen, sygdom, død i familien og så videre). Bed et barn om at løfte rygsækken. Bed to andre om at hjælpe ham eller hende, og spørg: »Er den lettere nu?« Forklar, at Jesus Kristus bærer vores byrder, sørger med os og trøster os, når vi har trøst behov. Han

bad os om at gøre det samme for hinanden. Bed et barn om at tage en sten ud af rygsækken og læse situationen, der var vedhæftet den, og forklare hvad han eller hun ville gøre, hvis han eller hun prøvede at følge Jesus. Mulige situationer: Din mor er ved at stille varer væk, og babyen vågner op og har brug for at blive passet; din ven har ikke været i skole i tre dage på grund af et brækket ben; den nye dreng i din klasse har ikke nogen at spise sammen med; din nabo er på ferie, og der ligger aviser på hans veranda; den gamle dame ved siden af kan ikke se særligt godt og har svært ved at læse avisen; din vens forældre er midt i en skilsmisse, og din ven er ked af det; din vens mor er meget syg og skal på hospitalet.

4. Find yderligere historier om dåb, se »Interview«, Lille Liahona, august 1999, s. 7, »Hvem skal døbe Michael?«, Lille Liahona, august 1999, s. 14, om nadveren, se »Tænk på Jesus«, Børnestjernen, maj 1996, s. 10; om pagter, se »Jeg holder, hvad jeg lover«, Børnestjernen, august 1998, s. 4, om templet, se »Tempelforberedelsesspil«, Lille Liahona, august 1999 s. 8.

Familiens uddragningsprogram

Inden for de sidste 3 årtier har Københavns Stav formået at være først med igangsættelse af nogle af Kirkens programmer vedr. tempeltjeneste i Skandinavien.

Således i 70'erne blev uddragningsprogrammet iværksat. 12 uddragere blev engageret i arbejdet hhv. på Maglegårds alle og Priorvej. I 80'erne blev Slægtshistorisk Center på Priorvej oprettet. Og nu i 90'erne lægger vi igen ud som de første i Skandinavien med Familiens uddragningsprogram.

Familiens uddragningsprogram er en vigtig del i indsatsen for at forløse de døde. Igennem årene har Kirken indsamlet millioner af optegnelser, der indeholder navne på personer, der har levet på jorden. Dette er til stor velsignelse for medlemmerne, der søger deres forfædre. Men medlemmerne har også brug for at kunne søge på en hurtig og enkel måde.

I mere end 50 år har Kirken været involveret i en verdensomspændende indsats for at mikrofilme værdifulde slægtshistoriske oplysninger, der findes i gamle kirkebøger, folketællinger og andre optegnelser. Uddragere omdanner disse oplysninger til automatiserede computerfiler, som efterhånden bliver let tilgængelige gennem Kirkens computersystem Family Search® eller de CD‹er, der kan købes til hjemmebrug, som det er sket for England, Australien og Nordamerika. Her er man i stand til at finde enorme mængder af indførsler vedr. dåb, vielse og døde fra 1600-tallet til 1888.

Familiens uddragningsprogram består i, at medlemmer finder nøjagtige navne, datoer og andre vigtige slægtshistoriske oplysninger i mikrofilmede optegnelser. Disse oplysninger indskrives på computer. Denne proces kaldes uddragning.

Uddragningsmetoderne er forskellige. Det mest almindelige er at afskrive fotokopier af de filmede optegnelser direkte ind i computeren. Et hertil udfærdiget program bliver lagt ind på uddragerens computer. I nogle tilfælde, når optegnelserne er svære at læse og tyde (f.eks. gotisk skrift), kan det imidlertid være nødvendigt, at uddragerne i første omgang skriver oplysningerne ned på uddragningsformularer for at sikre en nøjagtig afskrivning. Oplysningerne på formularerne indskrives derpå på computer.

Stavens leder af dette uddragningsprogram skal oplære wardene/grenenes uddragningsledere. Disse sørger dernæst for oplæringen af wardets/grenens uddragere. Hver familie/uddrager vil få tildelt et instruktionshæfte med udførlige anvisninger.

Hvem kan deltage i dette storslåede stykke arbejde?

Det kan vi alle. Vi behøver ikke nødvendigvis at have kendskab til slægtsforskning, men meget gerne have en forståelse for, hvorfor vi gør dette kæmpearbejde. Man behøver heller ikke at være ekspert på en computer. Det kan være, at man slet ingen computer har. Men vi kan alle benytte en kuglepen og nedskrive på formularer. Disse formularer kan så gives videre til en anden person, som kan indtaste i computeren. Der bliver også brug for korrekturlæsere. Der bliver brug for søskende, som kan læse gotisk og andre kragetæer.

At være uddrager er ikke en kaldelse i Kirken. Det er heller ikke en tidsbestemt gerning. Enhver, som bliver bedt om sin medvirken, bestemmer selv i hvor stort et omfang, man vil yde sin tjeneste.

Men at involvere så mange som overhovedet muligt kan sidestilles med, at »mange bække små, giver en stor å«.

I hulerne i bjergene i Utah opbevarer Kirken 2.100.000 ruller microfilm med ca. 12 mia. navne. Danmark er en del af disse optegnelser, så der bliver nok at tage fat på. Lad os alle gøre en god indsats for at få disse navne gjort let tilgængelige på CD‹er og på Internettet.

Med præstedømmets godkendelse kan ikke-medlemmer også medvirke i dette program. Så invitér blot jeres venner og bekendte til at deltage.

Den vidunderlige ånd, som er i Familiens uddragningsprogram, vil påvirke os alle, som tjener deri.

Lis Billeskov Jansen

Det store Eventyr

Et interview – fra februar 1999 med Amerikas forenede Staters ambassadør i Danmark bror Richard N. Swett

Broder Swett: Du har nu været i Danmark som USA‹s ambassadør i godt fem måneder. Har du og din familie fundet jer godt til rette i jeres nye liv?

Danmark har taget imod os med åbne arme. Ambassaden fungerer fint. Min hustru Katrina boltrer sig i store artikler i bladene – og børnene trives i deres skole.

Kan I stort set leve det daglig liv, som I altid har gjort? Er der en stor forskel fra det, I er vant til og så til nu, hvor I er en ambassadørfamilie?

Vort familieliv har altid fungeret på et højt energiniveau, og på mange måder har det ikke ændret sig. Selvfølgelig er vi i et fremmed land, hvor vi forsøger at lære sproget og de forskellige nye skikke. Det er en meget spændende oplevelse, som vi alle kalder: »Det store Eventyr«. Vi prøver at få det meste ud af det, både for vort eget land, for Danmark og for os selv – og indtil nu synes jeg da, at alle har fordel af det – men måske bør andre dømme om det!

Det gode eksempel

Da I er en sidste dages hellig familie, kunne I jo gå direkte ind i et fællesskab med en hel del »almindelige« danskere. Jeg ved, at I alle kommer trofast i kirken, har påtaget jer opgaver og stillinger og tager del i alle aktiviteterne i wardet. Alle ser på jer som gode eksempler. Vil du fortælle om, hvordan det er at komme til et land, hvor Kirken er en minoritet, og hvor det ikke er god tone at tale om religion?

Jeg tror egentlig ikke, forholdende er så forskellige fra dem, vi var vant til derhjemme i New Hampshire. Der er mormonerne også en minoritet og folk anser sandelig religion for at være noget meget privat og personligt. Det der betyder noget, er at være et godt eksempel. Jeg har fået en gave, som fylder mit liv med mening og glæde. Jeg vil dele den gave med enhver, som ønsker det, men det er mit eksempel, som indbyder dem til at spørge om min overbevisning. Og det er deres eget valg, som afgør, om de måske kunne tænke sig at få det samme forhold til Kristus, som jeg har.

Velfærdsplanen

Jeg ved tilfældigvis, at du har haft mulighed for at tale med danske toppolitikere om Kirkens velfærdsplan. Vil du fortælle om, hvordan det gik til?

Danmark er en velfærdsstat og som sådan prøver landet på at finde den mest effektive og ansvarlige måde, hvorpå der kan sørges for indbyggernes sociale velfærd. Balancen mellem at ofre mange midler på nye programmer og at lære folk, hvordan de selv opnår finansiel uafhængighed er i bedste fald en vanskelig balancegang. Jeg har stor respekt for vort velfærdssystem, ikke blot pga. mit tilhørsforhold til Kirken, men også fordi jeg, da jeg var medlem af Kongressen, studerede systemet for at se, om der var dele af det, der kunne inkorporeres i og forbedre velfærdsprogrammerne i mit eget land.

Børnene

Hvordan har børnene det egentlig med den store forandring i deres liv og skolegang lige nu? Er du og din hustru tilfredse med de muligheder, der bydes dem her?

Stort set har de alle syv en positiv indstilling til forandringen. Selvfølgelig var de yngste ikke særlig bekymrede, for det meste af deres verden er i hjemmet. Den mest interessante historie handler om vor ældste søn, som blev alene tilbage i to måneder, fordi han skulle afslutte sin fodboldsæson. Han havde nok været den, der havde mindst lyst til at tage til Danmark, men da han endelig kom herovre, blev han den, som er allermest entusiastisk. Jeg er sikker på, at adskillelsen fra familien fik ham til at ændre indstilling. Mulighederne for alle børnene er lige så mange, som de var i USA, men de er alligevel forskellige – at lære et nyt sprog og se en anden kultur har fået en ny prioritet. Musik og sport er de bedste fritidsinteresser – og vi har endda fundet et amerikansk fodboldhold, som min søn kan spille på.

Har børnene kunnet finde venner blandt danske børn?

Deres venner er børn fra hele verden, og mange af dem er danske – og det er naturligvis mest medlemmer af Kirken. Skolevenner er mere internationale, fordi de går i en engelsksproget skole.

Din datter er en talentfuld musiker. Vil du fortælle, hvordan det går med hendes musik?

Min ældste datter, Chelsea har fået udgivet en CD, som hun selv skrev sange og musik til. CD‹en er netop udkommet i nogle europæiske lande, og pladeselskabet Columbia har inviteret hende til New York for at indspille tre demo-singler, hvoraf den ene er et af hendes egne værker.

Medierne

TV, aviser og andre medier har været meget interesserede i familien Swetts ankomst til Danmark, og de har alle gjort meget ud af at fortælle, at I er mormoner – og ikke mindst, at I har syv børn. Ingen af delene er jo særlig almindeligt her, men pressen har været gan-

FOTO: JAN UNGER, POLFOTO

Richard og Katrina Swett omgivet af seks af deres syv børn og en af familiens tre hunde. T.v. er børnene: Keaton, Atticus og Sunday. T.h. er børnene: Chelsea, Chanteclaire og Kismet.

ske positiv om det, og på grund af familien Swett er Kirken blevet nævnt meget oftere, end vi ellers har været vant til. Forventede I helt så megen opmærksomhed omkring jeres religion?

Jeg forventede nok ikke så megen opmærksomhed på grund af vor tro, men jeg var godt klar over, at en familie med syv børn er ganske usædvanlig i Danmark, så det blev jeg ikke så forbavset over.

Til næste år er det 150 år siden, evangeliet kom til Danmark. At USA netop nu sender os en ambassadør, som er sidste dages hellig, har fået mange til at tro, at der kunne være en dybere mening forbundet dermed og et særligt formål med større åbenhed og anerkendelse af Kirken. Hvordan har du det egentlig med sådanne anskuelser om din tilværelse her?

Min første og største pligt er at repræsentere mit land. Udover det ville det være en ekstra velsignelse, hvis nogle på grund af mit eksempel som person og som far ville tænke over, om der kunne være nye muligheder for deres liv.

Målsætning er vigtig

Vil du til sidst opsummere, hvad du egentlig forventede dig af at komme til Danmark – både med hensyn til dit arbejde og tillige med hensyn til Kirken – og tror du, du og din familie vil nå de forventninger?

Danmark er et lille land, som »slås i en højere vægtklasse«. Det betyder, at landet påtager sig mere internationalt ansvar end de fleste andre lande på samme størrelse. Forbindelserne mellem USA og Danmark er virkelig gode, og derfor er det lidt af en udfordring at påtage sig at gøre forholdet endnu bedre. Dog tror jeg, at vi ved fælles indsats kan forene vore talenter til at opnå mere end nogensinde før. Jeg har sat mig mål på fire områder, og jeg håber, det kan lade sig gøre at nå de mål.

De fire hjørnesten, jeg har udset mig er: 1) Regional sikkerhed, 2) Økonomisk og miljøteknologisk udvikling, 3) Beskyttelse af menneskerettigheder og 4) Målrettet, designet diplomati, som kan drage fordel af min baggrund som arkitekt.

Vi er allerede ved at have detaljerede planer klar til, hvad der kan gøres inden for hvert område – og inden for hvert år. Uden at have sådanne planer ville jeg ikke have selvtillid nok til at tro på mine evner til at opfylde vore forventninger, men med tydelige »arkitekttegninger« foran mig, tror jeg på, at alt er muligt. Dette er mine håb og forventninger til mit job.

En verdensomspændende familie

Med hensyn til Kirken: At komme til Danmark har lært mig den vidunderlig lektie, at vi er medlemmer af en verdensomspændende familie med samme tro og livsværdier. Jeg er så taknemlig for at vide, at de grundlæggende, evige sandheder er de samme, hvor end vi slår os ned i verden.

P.S. Siden dette interview har bror Swett accepteret en kaldelse som førsterådgiver til biskop Lasse Meilsøe i Lyngby ward.

Ellen E. Bjerrum, Informationschef i Københavns Stav

Præstedømmekvorummets rolle i omvendelse og fastholdelse

Fra Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum

Præsident Hinckely har forklaret, at medlemsmissionering omfatter (1) at finde undersøgere, (sætte ordene i rigtig rækkefølge på tavlen. Spørg og skriv derpå: »Hvad lover Herren os?« Bed et barn om at lægge ordstrimlen SÅ HANS ÅND ALTID MÅ VÆRE HOS OS (klippet op i ord) i rigtig rækkefølge og sætte den op på tavlen. Spørg børnene, om løfterne, der er skrevet på tavlen, virker bekendte. Disse ord virker bekendte, fordi de er del af nadverbønnen. Hver uge, når vi tager nadveren, fornyer vi vore i tjenesteprojekter og andre aktiviteter. De kan give kvalificeret undervisning ved kvorummøder og hjælpe med at forberede nyomvendte til at modtage Det Melkisedekske Præstedømme. De kan også hjælpe dem, som kæmper for at overvinde vanskeligheder og udfordringer. Ledere kan også organisere komiteer, der skal bistå i missioneringen.

Kvorumsmedlemmer kan bønsomt fokusere på at finde undersøgere, som missionærerne kan undervise. De kan hjælpe ikke-medlemmer med at lære om deres forfædre ved at bruge hjælpemidlerne på Kirkens slægtshistoriske centre. De kan følges ad med undersøgere til kirkemøder og aktiviteter. Præsident Hinckley har sagt: »I denne proces behøver vi ikke at fornærme nogen. Vi behøver ikke at være arrogante. Den mest effektive pjece, som vi nogensinde vil bære rundt på, vil være det gode i vores egen tilværelse og vores eksempel« (Liahona, juli 1999).

Kvorummer er skabt for at tjene andre, for at opbygge enhed og sammenhold og for at lære medlemmer om evangeliets principper og pligter. Disse formål opnås, når kvorumsmedlemmer tilbyder nyomvendte venskab og muligheder for at tjene og vokse åndeligt.

Præstedømmekvorummer bør beslutte sig til »at leve op til . . . en ny erkendelse af ansvar, og en fornyet accept af ansvaret for at hjælpe vor himmelske fader i hans vidunderlige værk med at bringe udødelighed og evigt liv til sine sønner og døtre overalt på jorden« (Liahona, juli 1999).

FOTO: ELDON K. LINSCHOTEN

Ordination af unge mænd i den passende alder

Fra Det Præsiderende Biskopråd og unge mænds hovedpræsidentskab

At ordinere unge mænd til embeder i Det Aronske Præstedømme i den passende alder kræver stor indsats fra de unge mænd, deres forældre og kirkeledere.

Hvad enhver ung mand bør gøre. Unge mænd bør være aktivt involverede i at stræbe efter at opnå fremskridt i præstedømmet. De bør trofast udføre deres præstedømmepligter, erkende velsignelserne ved præstedømmetjeneste og leve værdigt til at gå frem i præstedømmet.

Hvad forældrene kan gøre. Forældrene kan drøfte formålene og velsignelserne ved præstedømmet ved familieaftener og andre gange, hvor familien er samlet. De kan bære deres vidnesbyrd om vigtigheden af præstedømmet i deres eget liv og bruge skrifterne til at undervise i hver præstedømmeembedes pligter.

Hvad kirkelederne bør gøre. Kvorumspræsidentskaberne bør besøge enhver ung mand i hans hjem og byde ham velkommen til kvorummet, kort før han skal indtræde i det pågældende kvorum. De kan også opmuntre alle kvorumsmedlemmerne til at deltage i kvorumsaktiviteter og tjenesteprojekter. De kan også udvise respekt for hvert kvorumsmedlem og opmuntre til enhed i kvorummet.

Rådgivere i kvorummet skal være positive forbilleder for de unge mænd, deriblandt de mindre aktive, og undervise dem ved Ånden. De skal opbygge tillidsforhold til hver unge mand og hjælpe ham med at klare livets udfordringer.

Biskoprådene skal undervise de unge mænd, afholde regelmæssige interview med hver eneste og sikre, at samtlige lærere og præster er tildelt en hengiven hjemmelærerkammerat.

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt: »Herren, himlens Gud. har organiseret sit præstedømme i kvorummer ... Vi er organiseret således for at støtte og opretholde hinanden, for at opbygge og styrke hinanden, for at forstørre vore egne evner i tjeneste for andre samt for at koordinere vores personlige styrke til at gå fremad i Guds rige« (satellitfireside, 6. maj 1990).

FOTO: STEVE BUNDERSON

Kirken sender hjælp til Kosovo

Kirken har sendt nødhjælpsforsyninger til nabolandet Makedonien, for at hjælpe de etniske albanere, der er nødt til at flygte fra provinsen Kosovo. Omkring 3.000 »familiekasser« med mad og sæbe blev transporteret med fly, og cirka 90.000 kilo tøj, tæpper og hygiejneudstyr blev sendt med skibe.

»I denne tid tænker vi på de mennesker, der behandles brutalt i Kosovo,« sagde præsident Gordon B. Hinckley ved aprilkonferencen 1999. »Jeg er taknemmelig for, at vi hurtigt afsender humanitær hjælp til ofrene for disse oprørende grusomheder.«

På grund af stigende spænding og planlagte NATO-bombninger, har Kirken forflyttet 14 missionærer og et missionærægtepar fra Beograd i Jugoslavien til Kroatien. »Vi bekymrer os nu for de 100 eller flere medlemmer, der bor i Serbien,« sagde ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum. »Vi fortsætter med at bede for deres velfærd.«

En ladning forsyninger, der skal hjælpe flygtninge fra Kosovo lastes på et lejet DC-8 fly.

FOTO: LAURA SEITZ OG DON GRAYSTON, BRAGT MED TILLADELSE FRA *CHURCH NEWS*

99988 110 EUROPE NORTH AREA (DANISH)